

strækninger til de Privates egen Bestyrelse under det Offentliges Tilsyn, at en succesfuld Formindselse af de fredede Arealer og dermed da ogsaa en Nedsættelse af de til Dæmpningen medgaaende betydelige Udgifter formenes at ville opnaaes; men det vil isørigt bemærkes, at der mellem de tvende ommeldte Tilfælde, i hvilke Overlevering saaledes kan finde Sted, er den væsentlige Forskjel, at den i nærværende Paragraph omhandlede Overtagelse af Sandflugtsstrækninger, hvis Bestaaenhed endnu gjør særlige Dæmpningsforanstaltninger nødvendige, er en frivillig Sag, idet den ikke kan paatvinges Eieren mod hans Ønske, hvorimod det Offentlige kan forlange, at han skal overtage de i § 3 nævnte Arealer, paa hvilke Sandflugt „ikke længer er at befrygte under almindelige Naturforhold.“ Paa den anden Side maa det anses for naturligt og billigt, at der gives den Lodseier, der mangler Villie eller Gyne til at yde sit Bidrag til Dæmpningsudgifterne og som ei heller vil eller kan overtage de til hans Eiendom hørende, under Fredning værende sandfugne Strækninger, Udgang til at frigjøre sig for alt Ansvar i saa Henseende, ved at fordrø saadanne Strækninger overtagne af det Offentlige til Eiendom; thi Forholdets Natur saavel som almindelige Retsregler tilsiige, at den, der abandonnerer sin Eiendom, og saaledes giver Afkald paa alle en Eiers Rettigheder over samme, ogsaa derved maa frigjøres for alle til Eiendommen knyttede Forpligtelser. Det affaaede Areal, der ikke kan henligge hereløst, maa da ligeledes efter almindelige Regler tilfalde det Offentlige, der dog i ethvert Fald maatte vedblive at besørge Dæmpningen af samme, og det er da naturligt, at Eiendomsretten overføres til Kommunen, hvis Udgifter rigtignok herved ville erholde en, i det enkelte Tilfælde formeentlig dog kun ubetydelig Forøgelse, idet Kommunen som fremtidig Lodseier maa bære en til Arealet svarende Andeel af de Dæmpningsudgifter, der paalignes vedkommende Eiere, men som paa den anden Side da ogsaa vil høste Fordelen, saafremt Areallet i Tidens Lob forbedres og vinder i Værdi. Dersom imidlertid den affaaede Strækning efter Klitinspektorens og Indenrigsministeriets Bestemmelse forbeholdes til Træplantning, til hvilket Diemed den i ethvert Fald havde kunnet er-

hverves ved Expropriation, tilfalder Areallet Staten og dets Fredning og Vedligeholdelse vil da for Fremtiden være at bestøse af Statskassen, jfr. Udkastets § 12.

Da det maa berøve paa Sandflugtsbestyrelsen, hvorvidt den i nærværende Paragraph omhandlede Overlevering af Fredningsarealer til vedkommende Eiere skal kunne tilstedes, og da dette vistnok i det enkelte Tilfælde vil kunne have nogen Betænkelighed, har man anseet det for rettest, at Bestemmelse herom tages af Sandflugtskommissionen, under hvis Ressort en saadan Bestemmelse efter Indholdet af Udkastets § 3 ogsaa nærmest synes at henhøre. Da derimod de af Eieren abandonnerede Arealer skulle overtages af det Offentlige, og der altsaa i saa Henseende ikke kan være nogen Tvivl tilstede, antages Sandflugtskommissionens Mellemkomst herved ikke at være fornøden, hvorimod Eieren's Erklæring om Afstaaelsen maa kunne afgives til Overkliftfogden, der da herom anfører det Fornødne i Kommissionens Forhandlingsprotokol, som efter Udkastets § 4 forudsættes at være i hans Bærg.

ad § 10.

Med Hensyn til de i denne Paragraph indeholdte Bestemmelser, der ikke give Anledning til yderligere Bemærkninger, kan henvises til hvad ovenfor ad § 4 er anført.

ad § 11.

Det vilde føre til overordentlig Vidtløftighed og Besvær, saafremt for de ikke udfiittede, under det Offentliges Tilsyn værende Sandflugtsstrækningers Vedkommende en Optræden af samtlige Lodtagere eller Forhandling med alle disse skulde være nødvendig i de mange Tilfælde, i hvilke ifølge det Foransførte en saadan Optræden af eller Forhandling med Eiere af de enkelte Sandflugtsstrækninger kan forekomme. Det paalægges derfor i nærværende Paragraph de i Fællesskabet Anparthavende at udnævne en Klitmand, der kan repræsentere dem i alle herhenhørende Forhold, eller, saafremt de undlade det, at finde sig i, at det Offentlige foretager Valget for dem, og om end denne Klitmand vil kunne komme til med forbindende Virkning for alle Lodseierne at tage ikke uvigtige Beslutninger, saafom angaaende de i Udkastets § 9 omhandlede